

بسته

شماره: ۶۱۲/۸۵۶۸۸

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۵

پوست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵۷۰، ۱۱، ۸۲ صبح
تاریخ ثبت:
اقدام کننده: ۵، ۲، ۸۶ عصر

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری زیمبابوه که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه
علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۶/۶/۴ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پوست
ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

**لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری زیمبابوه**

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری زیمبابوه مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری زیمبابوه**

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری زیمبابوه که از این پس «طرفین متعاهد» نامیده می‌شوند:

با علاقمندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور،
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاران یک
طرف متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر،

با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران یک طرف
متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر، به شرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی به ویژه (و نه منحصرأ)
به شرح زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف
متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری شده باشد:

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها،

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها و حقوق مربوط به آنها،

ج - حق ادعا نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد،

د - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌برداری،
طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم تجاری، اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت
تجاری،

ه - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز دیگر حقوق
کسبی اعطاء شده به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع صلاحیتدار.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» در ارتباط با هر یک از طرفهای متعاقد، اطلاق می‌شود

به:

الف- اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد، اتباع طرف

متعاقد یاد شده به شمار آیند؛

ب- اشخاص حقوقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد تأسیس شده و مقر و فعالیت اقتصادی حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار گرفته باشد؛ که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری نمایند.

۳- اصطلاح «گواهی پذیرش» به معنی مجوز ویژه ارائه شده به وسیله مقامهای صلاحیتدار یک طرف متعاقد به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر می باشد که نشان می دهد سرمایه گذاریهای آنها برابر قوانین و مقررات طرف میزبان تصویب شده است. گواهی پذیرش می تواند شرایط خاصی را که بر اساس آن سرمایه گذاری پذیرفته شده است، تعیین نماید.

۴- مقام صلاحیتدار در هر طرف متعاقد به منظور صدور گواهی پذیرش به شرح زیر می باشد:

الف - در جمهوری اسلامی ایران:

- سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران

- به نشانی: ایران - تهران - میدان ۱۵ خرداد

ب - در جمهوری زیمبابوه:

- سازمان سرمایه گذاری زیمبابوه:

۵- اصطلاح «سرمایه گذاری» به آن سرمایه گذاری اطلاق می گردد که برای آن گواهی پذیرش ارائه شده باشد.

۶- اصطلاح «عواید» به معنای مبالغی است که به طور قانونی از یک سرمایه گذاری پذیرفته شده حاصل شده است و به خصوص (و نه منحصرأ) شامل سود، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می باشد.

۷- اصطلاح «قلمرو» حسب مورد به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت هر طرف متعاقد بوده و شامل مناطق دریایی آنها نیز می‌شود.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاریها

- ۱- هر طرف متعاقد باید در قلمرو خود تا آنجا که ممکن است مبادرت به تشویق سرمایه‌گذاری توسط اتباع و شرکتهای طرف متعاقد دیگر نماید و بر طبق قوانین خود این سرمایه‌گذاریها را در قلمرو خود بپذیرد. طرف متعاقد مزبور باید در هر مورد نسبت به این سرمایه‌گذاریها رفتار عادلانه و منصفانه‌ای اعمال نماید.
- ۲- هر طرف متعاقد مبادرت به تشویق و ایجاد شرایط مناسب برای اتباع طرف متعاقد دیگر جهت سرمایه‌گذاری در قلمرو خود خواهد نمود.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاریها

- ۱- هر طرف متعاقد برای سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خویش، گواهی پذیرش بر اساس قوانین خود صادر خواهد نمود.
- ۲- هر طرف متعاقد برای سرمایه‌گذاری در قلمرو خود گواهی پذیرش صادر می‌نماید و مجوزهای لازم را بر طبق قوانین و مقررات خود اعطاء خواهد نمود.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاریها

- ۱- سرمایه‌گذاریهای پذیرفته‌شده سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد که در قلمرو طرف متعاقد دیگر بر اساس قوانین و مقررات طرف اخیر انجام گرفته از حمایت کامل

قانونی و رفتار منصفانه‌ای برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی که در شرایط قابل مقایسه قرار دارند نامساعدتر نباشد.

۲- چنانچه یک طرف متعاهد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا یک سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی مزایای ویژه‌ای اعطاء نماید، ملزم به ارائه چنین مزایایی به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شرایط مقرر در موافقتنامه حاضر، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا ممکن است قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- سلب مالکیت و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاریهایی پذیرفته شده سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد نباید توسط طرف متعاهد دیگر مورد سلب مالکیت، ملی کردن یا مشمول تدابیری، مستقیم یا غیر مستقیم با تأثیرات مشابه قرار گیرد. مگر این که اقدامهای مزبور به خاطر یک هدف عمومی به روشی غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و منصفانه خسارت و برابر موازین قانونی باشد.

۲- جبران خسارت برای سلب مالکیت یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده، باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از عمل سلب مالکیت یا آگاهی از آن باشد.

ماده ۷- زیانها

سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد که سرمایه‌گذاریهای پذیرفته شده آنها به علت جنگ یا هر گونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطراری یا شورش یا حوادثی مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شوند، از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد یاد شده با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نباشد، هر کدام که از نظر جبران خسارت، اعاده مال و پرداخت غرامت چنین خسارتی مساعدتر باشد برخوردار خواهند شد.

ماده ۸- برگشت سرمایه و انتقال

۱- هر طرف متعاقد با حسن نیت اجازه خواهد داد تمامی انتقالات مربوط به یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده به صورت آزاد و بدون تأخیر بی‌دلیل به داخل و خارج از قلمرو خود انجام پذیرد. این‌گونه انتقالات موارد زیر را شامل می‌شوند:

الف- عواید؛

ب- مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمامی یا بخشی از یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده؛

ج - جبران خسارت بر طبق مواد (۶) و (۷)؛

د - بازپرداخت و پرداخت هزینه‌های مالی حاصل از وام‌های مرتبط با سرمایه‌گذاریهای پذیرفته شده؛

ه - حقوق ماهیانه، دستمزدها و دیگر وجوه دریافتی توسط اتباع یک طرف متعاقد که پروانه کار مرتبط با یک سرمایه‌گذاری پذیرفته‌شده را در قلمروی طرف متعاقد دیگر اخذ نموده باشد؛

و - پرداختهای ناشی از اختلاف مربوط به یک سرمایه‌گذاری پذیرفته شده.

۲- انتقالات باید سریعاً به ارز قابل تبدیل و به نرخ رسمی تبدیل در روز انتقال انجام پذیرد.

ماده ۹- جانشینی

۱- چنانچه سرمایه‌گذاری پذیرفته شده سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد در مقابل خطرات غیرتجاری به موجب یک نظام قانونی، به وسیله یک شرکت بیمه همان طرف متعاقد بیمه شده باشد، هر گونه جانشینی بیمه‌گر که از شرایط قرارداد بیمه ناشی شود به وسیله طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲- چنین بیمه‌گری حق اعمال حقوق دیگری غیر از حقوقی که سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است ندارد.

۳- اختلافهای بین یک طرف متعاقد و چنین بیمه‌گری بر اساس مفاد ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هر طرف متعاقد، رعایت مستمر تعهداتی را که در رابطه با سرمایه‌گذارهای پذیرفته‌شده سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر پذیرفته است تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار

- ۱- چنانچه اختلافی بین یک طرف متعاقد و یک یا چند سرمایه گذار درباره یک سرمایه گذاری پذیرفته شده به وجود آید، طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) در ابتدا سعی بر حل و فصل آن از طریق مشاوره و مذاکره خواهند نمود.
- ۲- چنانچه طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) یاد شده نتوانند ظرف شش ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند اختلاف بنا به درخواست هر طرف متعاقد با رعایت قوانین و مقررات مربوط آنها یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به یک دیوان داور سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) یک داور منصوب نموده و این دو داور یک سرداور تعیین خواهند نمود.
- ۳- هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) که در داور پیشتقدم می شود، داور خود را ضمن «درخواست داور» منصوب می نماید. چنانچه طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران)، داور خود را ظرف نود روز از تاریخ دریافت «درخواست داور» منصوب ننماید، داور یاد شده بنا به درخواست طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران)، حسب مورد، به وسیله دبیر کل دیوان دائمی داور منصوب خواهد شد.
- ۴- چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت شصت روز از تاریخ انتصاب دومین داور در مورد انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر طرف متعاقد یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) به وسیله دبیر کل دیوان دائمی داور منصوب خواهد شد.
- ۵- سرداور دیوان داور باید همواره تبعه کشور ثالثی باشد که با هر دو طرف متعاقد در تاریخ انتصاب، روابط سیاسی دارد.

- ۶- داوری بر طبق مقررات کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد «آنسیترال» انجام خواهد شد.
- ۷- محل داوری در پاریس خواهد بود.
- ۸- تصمیمات دیوان داوری برای طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) قطعی و الزام‌آور می‌باشد.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات بین طرفین متعاقد

- ۱- چنانچه اختلافی بین طرفهای متعاقد در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه به وجود آید، طرفین متعاقد در اولین مرحله سعی بر حل و فصل آن از طریق مشاوره و مذاکره خواهند نمود.
- ۲- چنانچه طرفهای متعاقد نتوانند ظرف دوازده ماه پس از شروع اختلاف به توافق برسند اختلاف بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات مربوط به آنها به یک دیوان داوری سه نفره تسلیم خواهد شد. هر طرف متعاقد یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سرداور از اتباع کشور ثالثی که با هر دو طرف متعاقد در زمان انتصاب روابط سیاسی داشته باشد تعیین خواهند نمود.
- ۳- طرف متعاهدی که در داوری پیشقدم می‌شود، داور خود را ضمن «درخواست داوری» منصوب خواهد نمود. چنانچه طرف متعاقد دیگر داور خود را ظرف مدت سی روز از تاریخ دریافت «درخواست داوری» منصوب ننماید این داور بنا به درخواست طرف متعاهدی که در داوری پیشقدم شده است به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین خواهد شد.

۴- چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت نمود روز از تاریخ انتصاب دومین داور برای انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا به درخواست هر یک از طرفین متعاقد به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب خواهد شد.

۵- چنانچه در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده، رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه یاد شده معذور یا چنانچه وی تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری انجام خواهد شد و اگر وی از انجام وظیفه معذور یا چنانچه وی تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب به وسیله عضو ارشد دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نیست انجام خواهد شد.

۶- با رعایت سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفهای متعاقد، دیوان در مورد آئین رسیدگی و محل داوری تصمیم خواهد گرفت.

۷- تصمیمات دیوان برای طرفهای متعاقد قطعی و الزام‌آور می‌باشد.

ماده ۱۳- لازم‌الاجراء شدن

این موافقتنامه در تاریخ ارائه آخرین سند تصویب به وسیله یک طرف متعاقد به طرف متعاقد دیگر به اجراء درآمده و الزام‌آور خواهد بود.

ماده ۱۴- مدت و فسخ

۱- این موافقتنامه برای یک دوره ده ساله معتبر خواهد بود و پس از آن نیز همچنان اعتبار خواهد داشت مگر این‌که برابر بند (۲) این ماده فسخ شود.

۲- هر طرف متعهد می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی و قبلی یک ساله به طرف متعهد دیگر، این موافقتنامه را در پایان دوره ده ساله اول یا در هر زمان پس از آن فسخ نماید.

۳- نسبت به سرمایه‌گذاریهای انجام شده یا تحصیل شده قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه، کلیه مقررات دیگر مواد این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله از تاریخ فسخ همچنان نافذ خواهد بود.
برای گواهی مطالب بالا، امضاءکنندگان ذیل با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده اند.

این موافقتنامه به تاریخ نوزدهم اردیبهشت ۱۳۷۸ هجری شمسی برابر نهم مه ۱۹۹۹ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید که هر دو نسخه از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر هر دو متن دارای اعتبار یکسان می‌باشند.

از طرف دولت
جمهوری زیمبابوه

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ چهارم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی